

валъ присътствуващите. Следъ нова мъчителна пауза, същия проповѣдникъ съ благъ тонъ започналъ:

„Православни братя и сестри! Вие не ме разбрахте, или пъкъ криво разбрахте. Слушайте поучението, което ви казахъ, на простонароденъ езикъ изтълкувано:

„Азъ Бога познавамъ. който казва: „добре е да се живѣе дълго на земята. Но какъ вие люди мислите за нашия оня покой (блаженство?).. Кажете положителна дума!“

И цѣлъ часъ тълкуваше проповѣдника значението на бѫдащия животъ и вѣчното блаженство.

Като именитъ черковенъ пѣвецъ на черквата „Св. Архангелъ“ достойно е да се спомене името на Дѣдо Марко Витановъ (Чорбаджията), който цѣли 50 години непрекъснато е билъ псалтъ. Владѣялъ е источното пѣне не само безупречно, но и самъ е композиралъ и приговарвалъ напѣви.

Благодетели.

Дарители не черквата „Св. Архангелъ“ сѫ много, ние ще споменемъ имената на нѣколко лица, които имахме възможността да намѣримъ записани.

Григория Цоко (1814 г.—единъ дюгенъ); Митю Спасовъ отъ к. Гуглювци (1815—да дава докато е живъ по една ока масло (зехтинъ) на черквата); Геню Влайковъ отъ к. Бангейтѣ (1815 — сѫщо по-живено годишенъ дарь 1 ока зехтинъ); Джуро Дели Недѣлковъ (1861 г.—кѫщата си следъ смъртта); Иванчо Продановъ (1857 г. — фелонъ, епатрихилъ, наржкивици и стихаръ — най скѫпоценни); Тихулъ Стойковъ и подружие его Сѫба (1869—позватени чепраzi сребърни 81 драма); Св. Георги Радковъ — (сума на черковната каса); Архимандритъ Кесарий (1910 г. одежди); Евстатий (Станчо) Даскаловъ и Георги Даскаловъ (1860 г.) Браилски мази приходи-тѣ чрезъ черквата „Св. Архангелъ“ за училищата.